

Salzkammergut trophy 2017 - Strecke A

Prispeval Uroš Breški
torek, 18 julij 2017

V soboto 15.07.2017, je bila v Bad Goisernu vsakoletna masovna MTB veselica. Dogodki so se odvijali praktično cel vikend in udeleženci smo lahko zbirali različne dolžine prog, tekmovanje v DH z monocikli ter tudi dirko z graveli. Sam sem si letos ogledoval dolgo, vsega spotočevanje vredno 211km različico z 7000 vertikalnimi metri vzpenjanja in letos je zgleda napočil čas, da obkljukam tudi ta "monster" maraton!

Potem, ko sta z njim opravila prijatelja Srečo in Denis, sem imel dovolj informacij in časa za primerno pripravo oskrbe na progi in tudi primeren trening. S slednjim je bilo sčisto najmanjše, saj sem po pripravi na dolge ure na MTBju za 24h di Finale samo malo odpočel, nekaj malega dodal in čisto je bil tu dan odhoda v Hallstatt, kjer smo bili nastanjeni za čas dirke. Lep turističen kraj ob jezeru, čisto pravi ob tem času kar malo preveč oblegan s svetom iz celega sveta. Ravno prav za malo relaksa in tudi k sreči dovolj miren ponoči, za normalno spanje. Glede na to, da je bil start dirke ob petih, v dvajset minut oddaljenem Bad Goisernu, mislim, da je bil to kar pomemben dejavnik.

Vremenska napoved nam je čisto teden prej napovedovala, da bo v startnici vključeno vodno hlajenje, tako da je bila dan prej ena glavnih tem, kdaj bo padalo, koliko bo padalo, ali bo zeblo samo v spustih ali tudi v dolini, kaj naj si oblečemo ko bomo startali...ali bi sploh startali...ok, o zadnjem nas vešina ni hotel razmišljati!

V petek sem se spravil v posteljo čisto zelo zgodaj, saj je bila budilka nastavljena za tri zjutraj, oziroma bolj točno tri ponoči. Tisti, ki me poznajo vejo, da je bil to zame mogoče sčisto največji izziv, glede na moje pogoste nočne izmene v službi. Pa vendar mi je uspelo. Ob treh zajtrk. Mačem kruh in gledam kako zunaj zлива...neprecenljivo! Čisto me je vsaj sčisto ur dežja, temperature pa so se tekom dirke gibale med čistem in čistim stopinjami. Kljub temu se ob petih počenemo v dež, v neznanu. Neznanu, ker tako dolgega enodnevnega maratona sčisto nisem vozil, ker nisem poznal proge pa tudi, ker v vseh teh razmerah ne vem kako se ti bo telo odzvalo. Zaradi tega sem sčisto v dolini, po startu pridobil toliko mest, da sem potem lahko začel vzpon bolj kontrolirano. Pa ne bolj kontrolirano zaradi kasnejših napadov, ampak v čistem po konstantni vožnji čisto celo avanturo. Nekako se mi j ta recept izšel. Po v mokrih razmerah dobro odpeljanih spustih, kontroliranih vzponih in sprotnem dodajnju goriva sem dve tretjini vozil lepo, v zadnji tretjini pa se je čisto za čisto kazati utrujenost, priakovar utrujenost. S tem pa nisem imel čisto samo jaz, kilometri in višinci naredijo pa čisto svoje tudi pri konkurentih, tako da sem uspel proti koncu pridobiti sčisto nekaj mest in se zapeljal čisto cilj z časom 12:23:21, kar je zadostovalo za absolutno 38. mesto v skupni razvrstitvi. Z odpeljanim sem zadovoljen. Lepo sem opravil z nepoznanimi vzponi in spusti ter čisto kar krutimi vremenskimi razmerami. Je pa to tekma, kjer te lahko čisto malenkosti ustavijo. Potrebna je dobra pripravljenost, brezhibna oprema in predvsem dobra pomoč na feed zonah, kjer se lahko spet samo zahvalim Metki, ki je letala iz krepčevalnice na okrepčevalnico in potimala vse, kot vedno, v nullo!

Udeležba na takih dogodkih, pa po mojem mnenju ne sme biti skrajna samo na tekmovanje. Tu je prelepa narava, ki ne sme ostati neopažena, treba je izkoristiti kot mini dopust in predvsem druženje... Ni lepega, kot zvečer pokramljati o vsem kar se premika okrog tebe, ne samo o kolesu in kaj dobrega jesti in popiti kakšen krigel regeneracijskega...

rezultati

stran prireditve